

לסעודה שלישית פר' נח תשס"ה — באר מאים

כל פרשת נח שרשה בסוף פרשת בראשית: לידת נח ויקרא את שמו נח לאמר זה **ינחמנו** ממעשנו ומעיצבון ידינו מן האדמה אשר אררה ה' — עי' רש"י....

אבל: איך שייך לזה "נחמה"? ומה ענינו לנחמה על **מת?** ומה ענינו לגבי **ינחם ה'** כי עשה את האדם בארץ?

ר' אברהם ברלינר: פירוש של מונח בתנ"ך — **פעם הראשונה**. וכאן — זה **ינחמנו** ממעשנו ומעיצבון ידינו אם כן: **...change in perspective**

א"כ: נחמה של **תשובה**; נחמה ע"י **הקב"ה**; נחמה על **נפטר/ת**....

סעודה זו לזכר אשה גדולה **מרים לנדאו** — הנחמה היא להסתכל עליה לא מתוך כאב לב, אלא **מפרספקטיבה של הכרת הטוב**....

didn't use